

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae

Schnorrenberg, Anno

Coloniae, 1740

Titulus XVII. De Ordinationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62040](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62040)

Quæres ultimo. Qui Acolythi ? R. Acolythus Latine sequens dicitur, eò quòd sequatur Subdiaconum, illique ministret, vel aliter Ceroferarius dicitur, eò quòd ipsius sit ferre candelabrum cum cereo, quem etiam accendit. *cit. can. Cleros. §. Acolythi.* Materia hujus Ordinis est 2plex: Ceroferarii traditio cum

hac forma: *Accipe Ceroferarium cum cereo, ut sciatis vos ad accendenda Ecclesia luminaria mancipari in Nomine Domini.* Et traditio urceoli cum his verbis: *Accipite urceolum ad suggerendum vinum & aquam in Eucharistiam Sanguinis Christi in Nomine Domini. can. Acolythus. 16. dist. 23.*

TITULUS DECIMUS-SEPTIMUS.

DE

ORDINATIONIBUS.

Ordinatio est Personæ Ecclesiasticæ consecratio, per quam gratia & potestas obeundorum Ecclesiasticorum munerum seu officiorum Ordinis confertur. Hanc materiam in

tres sphaeras divisimus, acturi §. 1mo. de eo, qui Ordines conferre potest. 2do de iis, qui ordinari possunt. 3tio de qualitatibus Ordinandorum.

§. Primus.

DE

Eo, qui Ordines conferre potest.

Quæres primo. Quis ordinare potest? R. Hoc proprium Episcoporum est officium. *can. perlectis. dist. 25. Concil. Trident. Sess. 23. de Sacram. Ordin. cap. 4. & can. 7.* Ordinandi potestas in characterè Episcopali fundatur, ideoque nec per privationem, nec degradationem, nec per ipsam mortem auferri potest; si enim Episcopus consecratus à mortuis resurgeret, absque nova ordinatione Ordines conferre posset.

Quæres secundo. Quæ requiruntur in Episcopo, ut ordinare valeat? R. Ut in ordinatione character & executio officii conferatur, duo in ordinante Episcopo requiruntur: 1mo dignitas Episcopalis. 2do jurisdictione Episcopalis, quæ non sit renuntiata, nec per censuram suspensa. *cap. fin. de ordinat. ab Episcop. qui renunt.* Ut conferatur character Ordinis, sufficit dignitas Episcopalis, sive quòd sit Episcopus consecratus.

Quæ-

Quæres tertio. An Episcopus, qui renuntiavit Episcopatu, executionem Ordinum nunquam dare possit? *ꝛ.* Si renuntiavit non solum Episcopatu, sed etiam dignitati Episcopali, tunc in solis minoribus Ordinibus executionem officii dare potest, si renuntiavit Episcopatu, & non dignitati, etiam in Ordinibus majoribus officii executionem dare potest. *cap. 1. de ordinat. ab Episcopo, qui renuntiav.* Ratio fundamentalis est: duo jura, ut dictum, in Episcopo ordinante concurrunt: jus imprimis dignitatis Episcopalis, personæ cohærens, quod habetur per consecrationem, & quia indelebile quoad habitum, semper in Episcopo manet consecrato, ideoque characterem Ordinis semper imprimi ordinando, attamen exercitio hujus Ordinis renuntiari potest, & tunc Ordinum executionem, Ordinis exercitio renuntians, dare nequit, quia nemo dat, quod non habet. *can. Daibertum. 24. caus. 1. q. 7.* Quod de solis majoribus Ordinibus intelligendum; quia minores Ordines etiam non Episcopi conferre possunt. Deinde in Episcopo administrante est jus administrationis loco, cui præsidet, cohærens, quod habetur per confirmationem. *cap. transmissam. 15. de elect.* Si Episcopus renuntiavit administrationi, sed non dignitati, potest omnia, quæ sunt Ordinis Episcopalis, & quoad habitum, & quoad exercitium, modò subditos habeat, quia autem per renuntiationem propriis caret subditis, ideoque si per invitationem alterius Episcopi tunc cui dentur subditi, illis tam in minoribus, quàm majoribus Ordinibus officii

R. D. Schnorrenberg Instit. Jur. Can.

dare potest executionem. Cum ordinato ad minores Ordines scienter, ad majores ignoranter (nisi crassa & supina fuerit ignorantia) ab Episcopo, qui dignitati renuntiavit, quoad officii executionem proprius dispensat Episcopus. *cit. cap. 1. de ordinat. ab Episcopo, qui renuntiavit.*

Quæres quarto. An Episcopus hæreticus, & excommunicatus vel suspensus Ordinum nunquam det executionem? *ꝛ.* Si non sit hæreticus vel excommunicatus denunciatus, vel notorius percussor Clerici, dat Ordinis executionem; quia propter constitutionem Concilii Constantiensis: *Ad evitanda.* Fideles cum excommunicatis non denuntiatis, nec notoriis Clerici percussoribus communicare possunt, quasi non essent excommunicati, si autem denunciatus, non dat officii executionem, attamen eum eo, qui ignoranter à tali Ordines suscepit, Episcopus dispensat. *cap. fin. de ordinat. ab Episcopo, qui renunt.*

Quæres quinto. An Prælati non Episcopi minores Ordines ex privilegio conferre valeant? *ꝛ.* Ex privilegio Apostolico Prælati non Episcopi primam tonsuram & quatuor minores conferre possunt. Ita Cardinales Presbyteri minores Ordines conferunt suis Familiaribus & Clericis suæ jurisdictionis, nec non Clericis ac Regularibus quibuscunque ad voluntatem suorum Ordinariorum.

Quæres sexto. Quibus Abbates primam tonsuram & minores Ordines conferre possunt? *ꝛ.* Abbates perpetui, Sacerdotes, Benedicti, usum mitræ & pædi habentes primam tonsuram & Ordines minores conferre possunt. *cap. Abba-*

R

tes.

ses. 3. de privileg. in 6. Sed solum Religiosis sui Monasterii & in suo tantum Monasterio, ut limitavit *Trid. Sess. 23. de reform. cap. 10.* ita statuens: "Abbatibus ac aliis quibuscunque, quantumvis exemptis, non liceat imposterum intra fines alicujus Diocesis consistentibus, etiam si nullius Diocesis, vel exempti esse dicantur, cuiquam, qui Regularis subditus sibi non sit, tonsuram vel minores Ordines conferre, non obstantibus quibuscunque privilegiis, praescriptionibus, aut consuetudinibus etiam immemorialibus."

Quæres septimo. An Abbates vel Praepositi non benedicti minores Ordines conferre possint? R. Carentes speciali privilegio id non possunt. Fit exceptio in cap. 1. de suppl. negl. Pralat. Si per Abbatem non steterit, quin benedicatur, sed per Episcopi duritiam, qui interpellatus noluit benedicere, Abbas confirmatus, ac si benedictus esset, suum officium exercere potest.

Quæres octavo. An Abbates Novitiis suis primam tonsuram & minores Ordines conferre valent? R. Doctores communiter negativam tenent; in materia enim odiosa Novitii nomine subditorum non veniunt, cum propriè loquendo subditi non sint. Cui non obstat, quod Episcopus Diocesanus Monasterii, in quo Novitius existit, cum ordinare possit, quia Episcopus Ordinis Minister est Ordinarius, Abbas Delegatus, & in privilegio sibi favorabili, Episcopis odioso: ideoque nequit agere ultra delegationem, quæ se tantum ad Religiosos sui Monasterii subditos extendit.

Quæres nono. An Abbas benedictus Religioso non subdito minores Ordines conferre validè ordinet? R. Gravis hæc est inter Canonistas controversia, Pignat. tom. 1. consult. 366. sustinet talem ordinationem invalidam esse quoad substantiam, ideoque taliter ordinatum iterum ab Episcopo ordinandum, Fagn. in cap. statuimus. de suppl. negl. Pralator. n. 12. & seqq. ex proposito tenet affirmativam, quia Tridentinum potestatem, quam habebant Abbates, ex jure antiquo per cap. Abbates. de privileg. in 6. conferendi Ordines minores etiam non Regularibus restrinxit quoad usum licitum, non quoad valorem; dicit enim: *Abbatibus non liceat.* Explicatio hæc confirmatur ex pluribus declarationibus S. Congregationis, Fagn. l. c. n. 33. hanc adfert: Cum nonnulli Abbates in Germania in vim privilegiorum ante Concilium obtentorum conferrent minores Ordines non subditis, & dubitatum esset, an Ordines collati essent validi: S. Congregatio censuit esse validos, non obstante cap. 10. Sess. 23. & ordinatos non egere aliâ ordinatione. Imò ipse Pignatelli aliàs contrarius pro hac parte adfert S. Congregationis declarationem.

Quæres decimo. An Abbates Clericis sæcularibus vel Religiosis non subditis Ordines minores licitè conferre possint, si ordinandi ab Episcopo habeant literas dimissorias? R. Si habeant literas dimissorias specialiter ad ipsos Abbates directas, & adsit licentia Episcopi, in cujus Diocesi Ordines conferunt, licitè Ordines conferre possunt. Ità probat novissimus Canonista Jac. Lus
Wex

Wex è Societ. *ESU in sua Ariadne. p. 5. tract. 3. controu. 1.* Et ita respondit S. Congregatio citata à *Paxjord. l. 3. tit. 6. n. 18.* Non obstat declaratio S. Congregationis Anno 1641. 23. Novemb. approbante Urban. VIII. data in hunc modum: Non autem Regularibus alterius Congregationis, Ordinis vel Instituti, etiam si habeant literas dimissorias suorum Superiorum Regularium, & consensum Ordinariorum, intra quorum Diocæssion fines ipsi Regulares ordinandi existunt, & multò minùs personis secularibus etiam habentibus literas dimissorias à suis Ordinariis. Quia declaratio illa intelligenda est, quòd Abbates Ordines conferre nequeant Clericis secularibus habentibus literas dimissorias generales ad quemcunque Antistitem Catholicum, quo nomine soli Episcopi in hac materia intelliguntur, vel Regularibus non subditis habentibus literas dimissorias, etiam speciales, ad tales Abbates à suis Superioribus Regularibus, non autem à propriis Episcopis directas. Ratio fundamentalis ex Fagn. est. Quandoquunque Prælati non Episcopis per privilegium Apostolicum datur Ordinis potestas, illa datur simili modo, quòd datur Episcopis in consecratione, quemadmodum igitur Episcopus consecratus non subditum inscio proprio Ordinario validè, consentiente autem proprio Episcopo, simul licitè ordinare potest, ita & Abbates habentes potestatem ordinandi ex privilegio personas in privilegio non expressas validè, ac etiam, si specialis consensus & proprii Episcopi deputatio accedat, licitè ordinare va-

lent. Et ita tenet praxis; quamvis enim similes Abbates ex privilegio Apostolico consecrare possint Calices, Altaria & proprias Ecclesias, attamen ex deputatione Episcopi quotidie consecrant Calices, Altaria & Ecclesias alienas.

Quæres undecimo, An ex privilegio Prælati non Episcopi majores Ordines conferre valeant? R. Summus Pontifex Sacerdoti potestatem Diaconatum & Subdiaconatum conferendi committere potest. Probatum ex *Trid. & Florent.* ubi dicitur, quòd ordinarius Ordinis Minister sit Episcopus, & consequenter extraordinarius alius ab Episcopo, simplex scilicet Sacerdos, esse potest. Et quamvis non constet, quòd summus Pontifex simplici Sacerdoti unquam Sacerdotium conferendi dederit facultatem, cum tamen de facto quandoque summus Pontifex tribuerit potestatem simplicibus Sacerdotibus conferendi Ordines Diaconatûs & Subdiaconatûs, dicendum est simplicem Sacerdotem posse esse ministrum extraordinarium Diaconatûs & Subdiaconatûs. Ita Innocent. VIII. Anno 1489. Abbati Cisterciensi & aliis quatuor primis Abbatibus, quorum Monasteria ex Cistercio immediatè fundata, & quatuor illius filiarum nuncupatarum, concedit, ne Monachi dicti Ordinis pro suscipiendis Diaconatûs & Subdiaconatûs Ordinibus extra claustrum hinc inde discurrere cogantur, ut suorum Monasteriorum prædictorum Religiosis, quos idoneos repererint, Subdiaconatûs & Diaconatûs Ordines hujusmodi liceat ritè conferre. Hoc privilegium neque per Tridentinum revocatum, neque per non

usum abrogatum, sed adhuc in suo vigore perseverare recentioribus exemplis probat *cit. Wex p. 5, tr. 3. cont. 2.*

Quæres duodecimo. Quibus Episcopo Ordines conferre licet? *ꝛ.* Episcopus ordinare debet solum proprios subditos, cæteros verò non subjectos absque Ordina-

narii proprii licentia illicitè ordinat. *totà dist. 71. cap. cum nullus. de temp. ordinat. in 6. Trid. Sess. 23. de reform. cap. 8.* Porro ex 3plici capite fit aliquis Episcopo ordinanti subditus, vel ratione originis, vel ratione domicilii, vel ratione beneficii. *cit. cap. nullus. junct. gloss.*

§. Secundus.

DE

Iis, qui ordinari possunt.

Quæres primo. Quis subditus originis? Qui natus est intra Diœcesin Ordinatoris. Non sufficit, quòd quis natus fortuito, ut dum parentes causâ itineris vel alicujus negotii reperiuntur in loco nativitatis, sed ibidem domicilium fixisse debent, sufficit tamen, quòd parentes in illo loco nati sint; quia in jure parificantur origo propria, & origo paterna. *L. assumptio. 6. §. filius. ff. ad municipalem.* In filiis naturalibus origo propria matris, non patris consideratur. In exposititiis, quorum parentes ignorantur, origo loci, in quo renati, vel illius, in quo expositi, attenditur. Quemadmodum autem per nativitatem temporalem propria acquiritur origo, ita etiam per Baptismum, qui dicitur spiritualis nativitas, per quam quis de novo nascitur. *cap. debitum. 4. de Bapt.* Intellege de Baptismo in Parochia propria suscepto; sicut enim nativitas accidentalis in loco non facit originarium, sic ex eadem ratione nec Baptismus accidentalis. Conversi ad fidem illius loci, in quo baptizantur, sunt originarii, ibidem enim spiritualiter sunt renati.

Quæres secundo. Quis subditus domicilii? *ꝛ.* Qui de facto in Diœcesi degit, vel moratur, cum animo perpetuo ibi manendi. Duo igitur ad habitationem simpliciter dictam requiruntur: *1mo.* Actualis habitatio. *2do.* Animus perpetuò habitandi, qui animus colligitur ex sequentibus: Imprimis si quis aliò se conferat, ac domum emat vel conducatur ad inhabitandum cum declaratione, quòd ibidem domicilium figere velit, illico sine ullo temporis lapsu domicilium acquirit, etiam si majorem partem suarum fortunarum illuc non contulerit, sicut econtrà, si aliquis aliò se conferat, cum declaratione ibidem non contrahendi domicilium, non acquirit habitationem, quamvis etiam totam suam substantiam illuc contulerit, vel longo ibidem tempore moratus fuerit, quia in iis, quæ ab animo pendent, potius declarationi expressæ, quàm facto statum contrario. Quando non constat de certa animi declaratione ex verbis, fit conjectura ex facto, ita si quis per decem annos continuò in aliquo loco habitaverit, si cum

ma

maiores suorum bonorum partem vel familiam cum suppellectili transferat, domicilium contraxisse præsumitur. Item, si quis relegatus ad vitam in aliquo loco, vel ibidem perpetuum suscipiat officium, domicilium habere censetur. Econtra, quando ex facto aliquod est indicium, quod præsumptionem animi perpetuò in illo loco manendi excludat, domicilium nunquam contrahitur, quamvis longo tempore ibidem sit moratus, vel omnia sua illuc contulerit. Sic Studiosi, Mercatores, Sollicitatores alicujus causæ, Legati, eorumque Ministri, etsi longo tempore studiorum, mercaturæ, litis, legationis causâ in aliquo loco subsisterint, simpliciter domicilium non contrahunt, semper enim de reditu finitis negotiis cogitant: ideòque, quamvis ratione aliorum Sacramentorum subditi sint, cum quasi domicilium in loco, in quo morantur, contraxerint, subditi tamen non sunt cum respectu ad Sacramentum Ordinis, eò quòd in loco, in quo de facto subsistunt, simpliciter non habeant domicilium.

Quæres tertio. Quis subditus ratione beneficii? *R.* Qui beneficium Ecclesiasticum intra Diœcesin ordinantis est consecutus. *cap. cum nullus. de tempor. ordinat. in 6. junct. gloss. verb. Ecclesiasticum.* Non obstat, quòd beneficium sit tenue, vel non exigat residentiam, vel non habeat certum Ordinem annexum, vel ad provisionem alterius Episcopi pertineat, modò tale beneficium de facto possideat ordinandus.

Quæres quarto. An familiaris Episcopi, qui non est subditus originis, nec

domicilii, nec beneficii, ordinari possit ab Episcopo, cui inservit? *R.* "Episcopus familiarem suum non subditum ordinare non potest, nisi per triennium secum fuerit commoratus, & beneficium, quacumque fraude cessante, statim re ipsâ illi conferat." *Trid. Sess. 23. de reform. cap. 9.* Si scilicet sit verus familiaris, qui alatur sumptibus Episcopi, certo ejus officio deputatus, ejusdemque commensalis, *cap. fin. de V. S. in 6.*

Quæres quinto. Quid circa subditum proprium Episcopi ordinantis novissimâ constitutione sancitum? *R.* Innoc. XII. Anno 1694. in constitutione, quæ incipit: *Speculatores.* ad tollendos abusos & fraudes, quæ in ordinationibus subditorum alienorum contingere solebant, sequentia, quæ nos supra ex jure attulimus, statuit, declarando:

1mo. Ne ullus Episcopus vel cujusvis loci Ordinarius, etsi Cardinalatus fulgeat honore, exterum quempiam, ac sibi ratione originis vel domicilii legitime non subditum ad Clericalem tonsuram promoveat, cujusvis beneficii Ecclesiastici ei statim, ac hujusmodi tonsurâ insignitus fuerit, conferendi, vel ad quod is à Patronis jam præsentatus aut nominatus fuerit, prætextu, etiam si beneficium prædictum de novo eâ expressè lege adjectâ fundatum fuisse constiterit, ut quis immediatè post Clericalem characterem susceptum ad illud instituat.

2do. Clericus, qui legitime jam à proprio Episcopo ad Clericalem tonsuram, vel etiam ad minores Ordines promotus fuit, non potest ab alio Episcopo

ratione vel titulo cujuscunque beneficii in illius Diœcesi obtenti ad ultiores Ordines promoveri, nisi ante eorundem susceptionem testimoniales literas proprii Episcopi tam originis, quàm domicilii super suis natalibus, ætate, moribus & vita sibi concedi obtinuerit, easque Episcopo ordinanti in actis illius Curia conservandas exhibuerit.

310. Quamvis Clericus ratione cujuscunque beneficii in aliena Diœcesi obtenti subiciatur jurisdictioni illius Episcopi, in cujus Diœcesi hujusmodi beneficium est situm, nemo tamen ejusmodi subjectionem ad effectum suscipiendi Ordines acquirere censeatur, nisi beneficium prædictum ejus sit redditus, ut ad congruam vitæ sustentationem detractis oneribus per se sufficiat, illudque ab ordinando pacificè possideatur, sublatâ quâcunque facultate supplendi, quod deficit fructibus ejusdem beneficii, cum adjectione patrimonii pinguis, quod ipse ordinandus in eadem vel alia quavis Diœcesi obtinet, Episcopus etiam taliter ordinans tam de prædictis testimonialibus literis, quàm de reditu beneficii hujusmodi expressam in consueta collatorum Ordinum attestatione mentionem facere debet.

410. Subditus ratione originis is tantum esse intelligitur, qui naturaliter ortus est in eadem Diœcesi, in qua ad Ordines promoveri desiderat, dummodò tamen ibidem natus non fuit ex accidenti occasione itineris, officii, legationis, mercaturæ, vel cujuscunque alterius temporalis moræ vel permanentiæ ejus patris in loco; quo casu nullatenus ejusmodi

fortuita natiuitas, sed vera tantum & naturalis patris origo est attendenda, si tamen tanto temporis spatio in eo loco, quo ex accidenti natus, moram traxerit, ut potuerit ibidem canonico aliquo impedimento irretiri, tunc etiam ab Ordinario ejus loci literas testimoniales obtinere, illasque Episcopo ordinanti, per eum in collatorum Ordinum testimonio similiter recensendas, præsentare tenetur.

510. Si pater in alieno loco, in quo filius natus est, tamdiu ac eo animo permanerit, ut inibi verè domicilium de jure contraxerit, tunc non origo patris sed domicilium per patrem, ut præfertur, pro ordinatione ejusdem filii attendendum.

610. Subditus ratione domicilii ad effectum suscipiendi Ordines is solum censeatur, qui licet alibi natus fuerit, illud tamen adeò stabiliter constituit in aliquo loco, ut vel per decennium habitando, vel majorem partem rerum ac bonorum suorum cum instructis ædibus in loco ejusmodi transferendo, ibique insuper per aliquod considerabile tempus commorando, satis superque suum perpetuò ibidem permanendi animum demonstraverit, & nihilominus in utroque casu se verè & realiter animum hujusmodi habere jurejurando affirmet, si tamen à proprio originis loco ordinandus in ea ætate discesserit, quâ potuerit aliquo canonico impedimento obnoxius effici, etiam Ordinarii suæ originis testimoniales literas afferre debet, ac de illis expressa similiter mentio in susceptorum Ordinum literis est facienda.

71mo. Nullus Episcopus alienæ Diocesis subditum familiarem suum ad aliquos sacros vel minores Ordines, vel etiam primam tonsuram promovere, vel ordinare potest, absque proprii originis vel domicilii Prælati testimonialibus literis, & nisi ad præscriptum Tridentini Sess. 23. de reform. cap. 9. familiarem prædictum per integrum & completum triennium in suo actuali servitio secum retinuerit, ac suis sumptibus aluerit, beneficium insuper, quod ei ad vitam sustentandam sufficiat, quâcunque fraude cessante, statim, hoc est, saltem intra terminum unius mensis à die factæ ordinationis re ipsâ illi conferat. In testimonio ordinationis iterum expressæ familiaritatis ac literarum prædictarum mentio fieri debet.

8vo. Demùm Episcopus quilibet suos ratione originis sive domicilii subditos Clericos quoscunque ab alienis Episcopis quâcunque autoritate etiam cum suis commendatitiis ordinatos ad formam *Trid. Sess. 14. cap. 3. de reform.* examinare potest, ac Ordinum collatorum testimonia recognoscere, assignato sic promotis termino competenti benè viso ad docendum eos omnia implevisse, ita ut, quos eo termino elapso id minimè præstitisse compererit, à susceptorum Ordinum exercitio, si ita, & quamdiu ei expedire videbitur, suspendere, iisque, ne in Altari vel in aliquo Ordine ministrent, interdicare possit.

Quæres *sexto*. Quis proprius Regularium quantum ad ordinationem Episcopus? *Trident. Sess. 23. de reform. cap. 8. §. 10.* statuit, ut Regulares non nisi

à proprio Episcopo vel de ejus licentia ab alio majores Ordines suscipere debeant. Quis autem Religiosorum proprius sit Episcopus, patebit ex sequentibus:

1mo. Ex declaratione S. Congregationis, quam Anno 1596. Clemens VIII. omnibus Regularium Superioribus sub pœna privationis officii, dignitatis vel administrationis ac vocis activæ & passivæ observari præcepit. Superiores Regularium suis subditis Regularibus prædictis qualitatibus requisitis ad Ordines literas dimissorias concedant ad Episcopum Diocesanum, nempe illius monasterii, in cujus familia ab iis, ad quos pertinet, Regularis positus fuit.

2do. Si Regulares degant in monasteriis sitis in locis nullius Diocesis, ab Episcopo viciniori ordinari debent, ut apud *Lezana* sacra Congregatio declaravit.

3mo. Habent quidem Regulares varia privilegia, vi quorum à quolibet Antistite Catholico ordinari possint, sed hæc per *Tridentinum* revocata sunt, post *Tridentinum* S. Pius V. Fratibus Mendicantibus concessit, ut à quocunque Antistite, Ordinarii loci minimè requisitâ licentiâ, sive in domibus eorundem Fratrum ad sacros Ordines promoveri possint, at hocce privilegium Greg. XIII. ad terminos juris communis & *Concilii Tridentini* reduxit. Paulus III. Societati *JESU* concessit, quòd Generalis Præpositus suos cuicunque Catholico Antistiti gratiam & communionem Sedis Apostolicæ habenti præsentare valeat: quod confirmavit Greg. XIII. præcipiendo, ut promovendos ad Ordines, qui licentiam à Præposito Generali Societatis

pro

pro tempore existente vel ab eo Delegatis habuerint, absque proprii Ordinarii licentia ad Ordines promoveat, ubi etiam prohibet hujus gratiæ communionem iis, qui sua privilegia cum Societate participant, vel participare poterunt. *Compendium privilegiorum Soc. Jes. Verb. Ordines. §. 1. & 3.* Simile privilegium de Clericis Ordinis Melitensis refertur à Barbosa. Alii igitur Regulares, qui speciale privilegium post *Trident.* & constitutionem *Clement. VIII.* non habent, ab alio Episcopo quàm Diœcesano sui monasterii nequeunt ordinari.

4to. Quòd si Diœcesanus abfuerit, vel ordinationes habiturus non esset, Regulares ad quemcunque alium Episcopum mitti possunt cum hisce limitationibus: 1mo. Ut ab Episcopo, qui Ordines contulerit, examinatur quoad doctrinam, 2do. Ut Regulares dimissoriarum concessionem in id tempus, quo Diœcesanus vel abfuturus, vel ordinationes habiturus non esset, de industria non distulerint, 3tio. Ut Episcopo Diœcesano absente vel ordinationes non habente in literis dimissoriis causa absentiae Diœcesani, vel ordinationum ab eo non habitaram exprimat. Ita declaratio Cardinalium citata ac probata à *Clem. VIII.*

5to. Si Episcopus Diœcesanus ordinationem quidem habeat, sed hunc Religiosum ordinare recuset, literæ dimissoriæ ad alium Episcopum dari non possunt, sed si Regularis ordinari petens sit gravatus, per appellationem vel recursum ad altiores Superiores sibi prospicere poterit. *S. Congreg. apud Pignat. tom. 9. con. 189. n. 139.*

6to. Sede vacante Regulares dimissorias nullâ licentiâ Vicarii Capitularis peritâ concedere possunt. *S. Congreg. cit.*

Quares septimo. Quibus Episcopis alienos ordinare specialiter prohibetur? *Re. 1mo.* Nec Græci à Latinis, nec Latini à Græcis ordinari possunt, *cap. cum secundum. 9. de tempor. ordinat.* Si Clericus Græcus Episcopo Latino subiectus à Græco Pontifice ordinatur: nisi de mandato vel licentia sui Episcopi fiat, interdicens da est ei Ordinis executio sic suscepta tanquam ab alieno Pontifice sine mandato & licentia sui Episcopi ordinato. Verò de mandato & licentia sui Præsulis Græco Pontifice secundum morem Græcorum fuerit ordinatus, licet culpanda sit Episcopus Latinus, qui Clericos suos à Græco facit Antistite ordinari, quoad tamen talis mos ab Ecclesia toleratus impediri non debet ab executione Ordinum taliter susceptorum. *cap. quod trans lationem. 11. de temp. ordinat.*

2do. Episcopi Italiæ Ultramontanæ qui Episcopi sui licentiam habere nequeunt sine consensu Papæ ordinare prohibentur. *cap. 1. de temp. ordinat. in 6. nisi sit Regularis, ut declaravit S. Congregatio.*

3tio. Summus Pontifex ob summam quam in universam Ecclesiam habet, potestatem, quemlibet Clericum ordinare potest. *can. per principalem. 123. caus. 1. q. 1. can. nunc verò. 20. caus. 9. q. 3.* Ordinatus tamen à Papa, v. g. Subdiaconus, sine ejus licentia ad altiores Ordines promoveri ab Episcopo nequit. *can. filium. 122. caus. 1. q. 1. cap. cum in distribuendis. 12. de temp. ordinat.*

Quares octavo. Quid sunt literæ dimissoriæ

missoriae? R. Literae dimissoriae, quae etiam appellantur Reverendae, sunt illae, quas Superiores suis subditis concedunt, ut ab aliis ordinari possint. Ita eas vocat *Trid. Sess. 7. de reform. cap. 10. & Sess. 23. de reform. cap. 10.* Differunt literae dimissoriae 1mo à literis testimonialibus vel recommendatiis, quod illae sint nudum de qualitatibus ordinandi testimonium, literae dimissoriae praeterea jurisdictionem concedunt. Differunt à licentia ordinandi, eò quod licentia ordinandi Episcopo, ut in aliena Diocesi ordinare valeat, indulgeatur, quae insuper vocaliter tribui potest, literae dimissoriae conceduntur subditis, ut ab alieno Episcopo ordinari possint, & quidem in scriptis expresso Ordine, qui vigore illarum conferendus, aliàs per facultatem recipiendi Ordines minores vel Ordines tantum non comprehenduntur Ordines majores. *Arg. cap. 1. de temp. ordinat.* Literae dimissoriae aliae generales, in quibus persona non exprimitur, veluti, quod à quolibet Episcopo valeat ordinari: aliae speciales, in quibus, quod quis à tali vel tali Episcopo ordinari possit, exprimitur, & tunc ab alio, quam expresso ordinari nequit; quia expressio unius est exclusio alterius. *cap. nonne. 5. de praesumpt.* Ita ut, si subditus Trevirensis haberet literas dimissorias ad Episcopum Colonensem, Episcopus Leodiensis de licentia Colonensi in Diocesi Colonensi ordinans talem Trevirensis ad Ordines promovere non posset; quia Episcopus de licentia in aliena Diocesi ordinans solum ordinare potest personas subiectas Episcopo ordinandi licentiam

R.D. Schnorrenberg *Instit. 7. Can.*

concedenti, ut declaravit *Trid. Sess. 6. de reform. cap. 5.*

Quaeres nono. Quis literas dimissorias dare potest? R. 1mo. Summus Pontifex omnibus Christianis, ut patet. 2do. Proprius Episcopus suis subditis. *cap. nullus. 4. de tempor. ordinat. in 6.* Qualiter autem Episcopi subditis suis dimissorias dare debeant, exprimitur à *Trid. Sess. 23. de reform. cap. 3.* “Episcopi per semetipsum ipsos Ordines conferant, quod, si aegritudine fuerint impediti, subditos suos non aliter, quam jam probatos & examinatos ad alium Episcopum ordinandos dimittant.” *Et Sess. 7. de reform. cap. 11.* “Facultates de promovendo à quocunque non suffragentur, nisi habentibus legitimam causam, ob quam à propriis Episcopis ordinari non possint, in literis exprimentam, & tunc non ordinentur nisi ab Episcopo in sua Diocesi residenti, aut pro eo Pontificalia exercente, & diligenti praevio examine.” Ex quibus

Colliges, quod vi dimissoriarum ordinandus & ab Episcopo dimittente, & ab Episcopo ordinante examinari debeat, & si vi dimissoriarum ad Ordines promotus inhabilis esset, dans dimissorias tutus non foret in conscientia.

3^{tio}. Episcopi Superior, vel Archiepiscopus subdito Suffraganei literas dimissorias dare nequit, nec Praelati Episcopi inferiores, sive Religiosi, sive Saeculares suis subditis literas dimissorias citra speciale Sedis Apostolicae indultum concedere possunt. *cap. cum nullus. 3. de temp. ordinat. in 6. Trid. Sess. 23. de reform. cap. 10.* Nec Vicarius Episcopi sine

S

spe-

speciali mandato extra casum longævæ
absentiæ literas dimissorias dare potest.
“Non licet Capitulis Ecclesiarum, Sede
“vacante, infra annum à die vacationis
“ordinandi licentiam, aut literas dimif-
“sorias, tam ex juris communis disposi-
“tione, quam etiam cujuscunque privi-
“legii aut consuetudinis vigore, alicui,
“qui beneficii Ecclesiastici recepti aut
“recipiendi occasione arctatus non fue-
“rit, concedere.” *Trid. Sess. 7. de re-
form. cap. 10.*

410. Literæ dimissoriæ non expirant
morte naturali, vel civili, ut amotione
ab officio, vel consimili mutatione con-
cedentis: Prælatus tamen novus con-
cessas ab antecessore dimissorias execu-
tioni nondum mandatas per edictum ge-
nerale ex causa revocare non prohibetur.

Quæres decimo. In quibus casibus ali-
quis ab alieno Episcopo absque dimisso-
riis ordinari possit? R. In duobus: 1mo.
Si proprius Clerici Episcopus à collatio-
ne Ordinum notoriè sit suspensus, eò
quòd alienos subditos ordinaverit. *cap.
eos qui. 2. de temp. ordinat. in 6. junct. gloss.*

2do. Si ordinandus per triennium co-
habitaverit Episcopo alieno, à quo be-
neficium accepturus est, ut supra.

Quæres undecimo. Qualiter in susce-
ptione Ordinum servanda interstitia? R.

1mo. *Trid. sess. 23. de reform. cap. 11.
13. & 14.* Varia de tempore interme-
dio, quo Ordines gradatim suscipiuntur,
disponit, ut etiam minores Ordines
per temporum interstitia conferantur,
nisi aliud Episcopo magis expedire vide-
bitur, ut in unoquoque munere juxta
prescriptum Episcopi se exercent, prius-

quam ad altiorem gradum ascendant,
ut ad majores Ordines ascendere non
possint, nisi post annum à susceptione
minorum, & similiter ab uno ex factis
ad alium non nisi post annum, si ob Ec-
clesiæ utilitatem vel necessitatem aliud
Episcopo non videbitur.

2do. Hæc interstitia non computan-
tur mathematicè, sed moraliter, & suf-
ficat, quòd annus interponendus sit lu-
naris sive Ecclesiasticus, ut, qui hoc an-
no ordinatus Subdiaconus in Quadra-
gesima, altero anno in Quadagesima
ordinari possit Diaconus, quamvis Pa-
scha maturius celebrari contingat. *Id.
S. Congreg.*

3tio. Non possunt eadem die confer-
ri duo Ordines, etiam non obstantibus
quibuscunque privilegiis, quæ per *Trid.
cit. loc. cap. 13.* sunt revocata. Nec possunt
duobus diversis diebus continuato jeju-
nio duo Ordines sacri conferri, quia
continuatio jejunii fictione juris facit
eamdem diem Ecclesiasticum. *cap. literas.
13. de temp. ordinat.*

4to. Non potest eadem die dari Sub-
diaconatus cum quatuor Minoribus. *cap.
cum lator. 2. de eo, qui furtivè ordin. suscep.*
Ubi taliter promotus à Subdiaconatu
manet suspensus, & generaliter, dum
duo Ordines sacri eadem die conferun-
tur, collator suspensionem à collatione
talium Ordinum, & Ordinatus suspen-
sionem ab executione secundi Ordinis
malè suscepti usque ad beneplacitum &
dispensationem Sedis Apostolicæ in-
currit.

5to. De consuetudine, quæ à *Tri-
dent.* non videtur reprobata, eadem
die

die prima tonsura cum minoribus Ordinibus confertur.

6to. Regularibus dispensationem in interstitiis quoad minores Ordines Prælati, qui eos conferunt, dare possunt, quoad sacros dispensat Episcopus, quoad causas tamen cognoscendas ex attestatone superiorum Regularium iudicium formare debet. Ita S. Congreg. apud Piazzium in prax. Episcop. p. 1. cap. 1. n. 50. Patres Societatis JESU sine observatione interstitiorum tribus Dominicis vel aliis festis diebus etiam continuis ex privilegio Greg. XIII. ad S. Ordines promoveri possunt.

7imo demum non solum Episcopus, sed etiam Sede vacante Capitulum vel ejus Vicarius super interstitiis, in casibus, in quibus dat dimissorias, dispensandi habet facultatem.

Quæres duodecimo. Quale examen, ne imperiti, inhabiles & defectum patientes promoveantur, ordinationi præmittendum? R. Præmittendum est 3plex examen, 1um fit in loco, in quo versatur promovendus, de quo *Trid. Sess. 23. de reform. cap. 5.* "Ad minores Ordines promovendi bonum à Parocho & à Magistro scholæ, in qua educantur, testimonium habeant, hi verò, qui ad singulos majores erunt assumendi, per mensem ante ordinationem Episcopum adeant, qui Parocho aut alteri, cui magis expedire videbitur, committat, ut nominibus ac desiderijs eorum, qui volunt promoveri, publicè in Ecclesia propositis, de ipsorum ordinandorum natalibus, ætate, moribus & vita à fide dignis diligenter

"inquirat, & literas testimoniales ipsam inquisitionem factam continentes, ad ipsum Episcopum quamprimùm transmittat." Hucusque *Trident.* Pro Regularibus Superiorum sufficit attestatio.

2^{dum} examen est proximè ante ordinationem coram Episcopo & Examinatoribus. *can. nullus. 2. can. quando. 5. dist. 24. Trid. l. c. cap. 7.* "Omnes, qui ad sacrum ministerium accedere voluerint, Feriâ quartâ ante ipsam ordinationem, vel quando Episcopo videbitur, ad civitatem evocentur, Episcopus autem Sacerdotibus & aliis prudentibus Viris peritis Divinæ Legis, ac in Ecclesiasticis sanctionibus exercitatis sibi adscitis ordinandorum genus, personam, ætatem, institutionem, mores, doctrinam & fidem diligenter investiget & examinet." Ab hoc secundo examine non sunt liberi Regulares, privilegiis eorum hac in parte post *Trident.* minimè suffragantibus. *Piazzius. cit. n. 49.*

3^{tium} est in ipsa ordinatione, dum Episcopus interrogat Archidiaconum, an sciat presentatos ad Diaconatum & Presbyteratum esse dignos? De quo in *cap. unic. de scrutinio in ord. faciend.*

Qui scrutinium subterfugiens furtivè Ordines suscepit, sese ordinandorum multitudini Episcopo ignorante ingendo, privatur spe majorum Ordinum, & Ordinis illius, quem suscepit, & si excommunicatus, à solo Papa restituitur. *cap. 1. & 2. de eo, qui furt. ord. suscep.*

Quæres ultimo. Quâ solemnitate Ordines conferendi? R. 1mo. 2plex in conferendis Ordinibus servanda est solemnitas:

tas : alia siquidem est solemnitas temporis, alia ordinationis. Circa solemnitatem temporis observanda sunt sequentia:

1mo. Prima tonsura, quia est voluntariae jurisdictionis, omni die ad ordinantis libitum intra vel extra Diocesim conferri potest.

2do. Minores Ordines intra Diocesim diebus Dominicis & festivis conferri possunt, quodcumque Episcopo libuerit. *can. quando. 6. dist. 75. cap. de eo. 3. de temp. ordinat.*

3^{io}. Majores Ordines solum conferri possunt in sex Sabbathis, nimirum in Sabbathis quatuor Temporum, in Sabbatho ante Dominicam Passionis, & in Sabbatho Sancto. *cit. cap. de eo. Trident. Sess. 23. de reform. cap. 8.* Rationem dat Catechismus Romanus: Statutis tantum diebus, quibus solemnia jejunia ex vetustissimo Catholicae Ecclesiae more indicuntur, ordinationes fiunt, ut fidelis populus ejusmodi rerum sacrarum ministros piis & sanctis precationibus a DEO impetret, qui ad tanti ministerii potestatem recte & cum Ecclesiae utilitate gerendam aptiores videntur.

4to. Excipiuntur duo casus: 1mo. Si tanta ordinandorum multitudo, ut nequeant omnes ordinari in Sabbatho, tunc in sequentem diem Dominicum ordinatio differri potest. 2do. Si tam ab ordinando, quam ab ordinante jejunium usque in sequentem diem servetur. *Can. quod a Patribus. 4. dist. 75.*

5to. Summus Pontifex promovendi ad S. Ordines extra tempora facultatem concedere potest, sic Mendicantes & cum iis in privilegiis communicantes ex

privilegio Clem. VIII. & Patres Societatis JESU ex privilegio Greg. XIII. extra tempora ordinari possunt.

6to. Absque privilegio extra tempora ordinatus per constitutionem Pii II. ab Ordinis executione suspenditur, donec cum eo a Papa, si suspensio notoria, vel ab Episcopo, qui scilicet in culpa non fuit, si occulta, dispensetur. Ordinans sine privilegio extra tempora tanquam sacrorum Canonum violator suspensione a collatione Ordinum est puniendus. *cap. cum quidam. 8. de temp. ordinat. junct. gloss. verb. canonica. cap. sane. 2. cap. literas. 13. ibid.*

7°. 2do. Solemnitas ordinationis consistit in sequentibus: 1mo. In collatione Ordinum majorum, non minorum, Missa ab ordinante de necessitate precepti, non autem Sacramenti celebranda est. *Gloss. in cap. quod sicut. 28. de elect. verb. dividatur.*

2do. Conferendi sunt gradatim, incipiendo a prima tonsura. *can. si officia. 2. dist. 59. cap. unic. de Cleric. per saltum promot.* Imprimatur tamen character superioris Ordinis, qui praetermissio inferioris collatus est, at ordinatus ab exercitio Ordinis suscepti, usque dum Ordinem praetermissum suscipiat, suspenditur. *cit. cap. unic. de Cleric. per saltum promot.*

3^{io}. In Ecclesia Cathedrali, vel alia ex dignioribus solemniter fieri debet ordinatio, vocatis praesentibusque ad id Ecclesiae Canonicis. *Trid. Sess. 23. de reform. cap. 8.*

4to. Omnino gratis habenda est ordinatio. *can. ordinationes. 113. can. de ordi-*

ordinationibus. 116. can. quibusdam. 117. caus. 1. q. 1. Et novissimè Trident. Sess. 21. de reform. cap. 1. ita statuit: "Nihil pro collatione quorumcunque Ordinum, etiam Clericalis tonsuræ, nec pro literis dimissoriis, aut testimonialibus, nec pro sigillo, nec pro alia quacunque de causa etiam spontè oblatum, Episcopi, & alii Ordinum collatores, aut eorum ministri quovis prætextu accipiant, Notarii verò in iis tantum locis, in quibus non viget laudabilis consuetudo nihil accipiendi, pro singulis literis dimissoriis aut testimonialibus decimam tantum unius aurei partem accipere possint, dummodò eis nullum salarium sit constitutum pro officio exercendo, nec Episcopo ex Notarii commodis aliquod emolumentum ex iisdem Ordinum collationibus directè vel indirectè provenire possit, tunc enim gratis operam suam eos præ-

stare omnino teneri decernit: contrarias taxas, statuta & consuetudines etiam immemorales quorumcunque locorum, quæ potiùs abusus & corruptelæ, simoniacæ pravitati faventes nuncupari possunt, penitus cassando & interdicendo, & qui secùs fecerint tam dantes quàm accipientes ultra Divinam ultionem pœnas à jure infligatas ipso facto incurrant." Hucusque Trident.

5to. Ordinatio semel facta, licèt in ea sit quid prætermissum, non iterabitur, sed quantum fieri potest, id, quod per errorem prætermissum est, cautè supplendum. cap. fin. de Sacrament. non iterand. arg. cap. unic. de Clerico per salt. promot. Ubi Clericus, qui omisso Diaconatu Presbyteratum susceperat, non denuo Presbyter, sed Diaconus ordinari præcipitur; nisi omnino contra Ecclesiæ formam facta fuisset ordinatio.

J. Tertius.

DE

Qualitatibus Ordinandorum.

Quæres primo. Quæ requiruntur in ordinando qualitates? *Re. 1mo. Debet esse masculus, fœminæ enim de jure Divino eorum, quæ sunt Ordinis, incapaces existunt. cap. nova. 10. de pœnit. & remiss. Ubi Innocent. III. Licèt Beatissima Virgo Maria dignior & excellentior fuerit Apostolis universis, non tamen illi, sed istis Dominus claves Regni Calorum commisit.*

2do. Debet esse baptizatus; character

enim Ordinis de sui necessitate characterem Baptismi præsupponit. cap. 1. cap. veniens. 3. de Presbyt. non baptizat.

3tio. Confirmatus, non de Sacramenti, sed de præcepti graviter obligantis necessitate.

4to. Legitimam ætatem adeptus, de qua suprâ. Qui ante legitimam ætatem sacros Ordines suscipit, de jure communi usque ad legitimam ætatem est suspendendus. cap. vel non est. 14. de temp. ordinat.

dinat. Per constitutionem Pii II. quæ incipit: *Cum ex sacrorum.* ipso facto suspensionem incurrit, à qua, etsi ætatem à *Trident.* requisitam attigerit, non nisi per summum Pontificem absolvitur, Episcopus ordinans puerum vel impuberem à collatione Ordinum suspenditur, *cit. cap. vel non est.*

5to. Literatus, ita ut sciat implere officium & functionem Ordinis, ad quem aspirat.

6to. Liber à vitiis animi, corporis & originis.

7tmo. Solutus à vinculo personali vel civili.

8vo. Provisus de titulo sustentationis.

Quæres secundo. Qui animi laborant vitio? *1mo.* Amentes, furiosi, à Dæmone possessi, *can. maritum. 2. dist. 34.*

2do. Graviori aliquo crimine commaculati, ut Hæretici, Schismatici, &c. *can. si quis. heretica. 42. can. Arianos. 73. caus. 1. q. 1. Simoniaci. cit. can. maritum.*

3tmo. Homicidæ voluntarii & culpabiles, *cap. 1. de homicid.* "Qui suâ voluntate homicidium perpetraverit, etiam si crimen id nec ordine judiciario probatum, nec aliâ ratione publicum, sed occultum fuerit, nullo tempore ad sacros Ordines promoveri possit, inquit *Trid. Sess. 14. de reform. cap. 7.*"

4to. Censurâ aliquâ irretiti, qui, si Ordines suscipiunt, fiunt irregulares, sicut si in Ordine ministrassent. *dist. 81. per totum. cap. fin. de eo, qui ord. furt. suscep. cap. cum illorum. 32. de sentent. excomm.*

5to. Infames infamiâ juris vel facti. *can. infames. 17. caus. 6. q. 1. cap. fin. de*

testib. Cap. Omnipotens DEUS. 4. de accusation. cap. infamibus. de Regul. Juris. in 6.

6to. Qui publicam pœnitentiam pro gravi & publico delicto egerunt, *cit. can. maritum. dist. 33. can. ex pœnitentibus. 55. dist. 50.*

Quæres tertio. Qui laborant vitio corporis? *1mo.* Omnes qui habent defectum corporis vel ordinis executionem impediendem, vel magnam deformitatem inducentem, si hoc ex carentiâ membri cujusdam, sive ex debilitate vel infirmitate alicujus contingat, ut non nisi cum scandalo vel horrore in Ordinibus ministrare possit, qualem habent laborantes continuâ podagrâ, obnoxii morbo comitiali vel caduco, infecti leprâ &c. *cap. 1. de corpore vitiat. Quis autem defectus sit hic & nunc notabilis Episcopus determinabit.*

2do. Si quis per alium sit mutilatus, non tamen membro principali, quamvis non sine culpa mutilationem passi, qui directè non fuit cooperatus, si absque scandalo functiones Ordinis exercere potest, ad Ordines admittitur. *cit. cap. 1.* Non tamen, qui cum sua culpa absque directâ cooperatione membrum principale amisit, licet occultum, nec Ordinis usum impediens. *cap. fin. de corpore vitiat.* Membrum principale hic dicitur, quod ab aliis partibus distinctum officium habet, ut oculus, manus, pes, &c.

3tmo. Si quis sibi ipsi membrum vel partem membri præscidit, est irregularis, nec ad Ordines admittendus, sive mutilatio usum Ordinis notabiliter impediat, vel deformitatem inducat, sive non. *can. pœnitentes. 3. can. si quis abscedit.*

dit. 4. can. qui partem. 6. can. si quis pro
agritudine. 9. can. lator. 11. can. si Evange
lica. 13. dist. 55. Dummodò mutilatio
tanta sit, ut sine peccato mortali fieri
non potuerit, aliàs si quis membrum sine
sua culpa perdidit, quod nec Ordinis
executionem impedit, nec notabiliter
difformem reddit, ad Ordines promo
verì non prohibetur. In hac irregulari
tate dispensare ad summum Pontificem
pertinet. Cui non obstat *cap. significavit.*
4. de corp. vitiat. Illud enim loquitur de
dispensatione ab Episcopo facta authori
tate Apostolicâ.

Quæres quarto. Qui laborant vitio
originis? *Re. 1mo.* Omnes filii Presbyte
rorum, aliique illegitimi extra matri
monium procreati. *cap. 1. cap. ad hæc.*
12. de filiis Presbyt. Ex triplici autem cau
sa ab Ordinibus excluduntur: ob excel
lentiam Sacramenti, in detestationem
paterni criminis, ob timorem, ne hæ
reditaverint paternam incontinentiam.

2do. Vitio originis laborant hæreti
corum eorumque fautorum & defenso
rum filii, qui usque ad secundam gene
rationem ad Ordines non sunt admitten
di. *cap. quicumque. 2. §. hæretici. cap. sta
tutum. 15. de hæreticis. in 6.* Nati ex Ju
dæis vel Gentilibus, qui fidem suscepe
runt, ad Ordines promoveri possunt;
de Judæis enim & Gentilibus conversis
fundata est Ecclesia. *Gloss. in cap. eam te.*
7. de rescriptis. verb. Judæus. Et non ge
neris, sed virtutum nobilitas, vitæ quo
que honestas gratum DEO faciunt &
idoneum servitorem. *cap. Venerabilis.*
*37. de præbend. cap. ad decorem. 5. de in
firmis.* Neophyti noviter ad fidem con

versi non facilè statim ad Ordines pro
moveantur. *can. Monasteriis. 6. caus.*
19. q. 3.

Quæres quinto. Quomodo cum ille
gitimis dispensatur? *Re. 1mo.* Illegitimi
in Ordine Religioso professi ad Ordines,
non ad dignitates, officia & curam ani
marum promoveri possunt. *cap. 1. de
filiis Presbyt.*

2do. Ex dispensatione Episcopi illegi
timi Ordines minores suscipere, & be
neficia simplicia obtinere possunt. *cap. 1.*
de filiis Presb. in 6. Non tamen majores,
nec beneficia curata obtinere, quamvis
defectus natalium sit occultus; Episcopus
enim ulterius dispensare non potest, quia
Trid. Sess. 24. de reform. cap. 6. dans Epi
scopis facultatem dispensandi in irregu
laritate, loquitur de occulta irregulari
tate, quæ ex delicto, intellige: pro
prio, orta est.

3tio. Dispensatus illegitimus à summo
Pontifice majorum Ordinum capax exi
stet, si tamen Pontifex in dispensatione
non exprimat, quòd ad omnes promo
verì possit, dispensatio de minoribus in
telligenda est, cum dispensatio stricta sit
interpretationis. *cap. 1. §. ille vero. de filiis
Presbyt. in 6.* Ita etiam dispensatio ad be
neficia de simplicibus est intelligenda.

4to. Quamvis dispensatio Pontificis
illegitimum ad beneficia habilem faciat,
non tamen habilitat eum ad beneficia in
eadem Ecclesia, in qua pater præest, præ
fuit, vel beneficium habuit. *cap. 2. §. 3.*
de filiis Presbyt. Trid. Sess. 25. de reform.
cap. 15. Quinimò filius legitimus patri
in eodem beneficio immediatè succedere
nequit. *cap. ad extirpanda. 11. de filiis
Presbyt.*

Presbyt. Quamvis in eadem Ecclesia, in qua pater beneficiatus, beneficium obtinere valeat. Mediata successio in jure prohibita non est. *cap. ex transmissa. 7. de filiis Presbyt.* Bene tamen ex constitutione Clement. VIII.

Quæres *sexto.* Quo vinculo debent esse expediti, qui ad Ordines, maximè sacros, promoventur? R. Quadruplici: reali, personali, civili & matrimoniali, *imo.* Vinculo reali impediuntur omnes, qui ad reddendas publicas rationes obligati ob aliquam administrationem, ut Syndici Universitatum vel Collegiorum, Tutores, Curatores, testamentorum Executores, &c. *Can. legem. dist. 53. can. magnus. 3. dist. 54. cap. unic. de obligatis ad ratioci.* Ratio est; quia curis & negotiis hi ita distrahuntur, ut Ordinum ministerio vacare nequeant, & talium promotione Ordini Clericali nota timenda foret, si non potentes rationes reddere ad fugiendam jurisdictionem Laicalem Ordines susciperent. Fiunt sequentes limitationes: imprimis non prohibentur promoveri debitores Reipublicæ ex alia causa, quàm administrationis, veluti ex mutuo, conductione, emptione, etiam obligatione adhuc pendente, nisi are alieno gravatus tantùm in bonis non haberet, ut satisfacere posset. Deinde nec administratores Ecclesiarum, miserabilium personarum, vel cujuslibet alterius causæ piæ publicæ vel privatæ etiam administratione pendente. *Can. fin. dist. 86. can. indicatum. 5. dist. 89.* Item qui ratiociniis quidem publicis astricti, fidejussores tamen adhibent, qui se ut principales constituent, vel à dandis rationibus sunt absoluti.

2do. Vinculo personali impediuntur servi, ut videre est *titul. de servis non ordinand. § dist. 54. per totum.* Et ratio est partim justitiæ, ne domino ex re sua illi subtracta fiat injuria; partim Religionis, quia ministerio Ordinis vacare non potest servus, si in servitio domini relinquatur. *can. quicumque. 5. dist. 54. cap. 2. de servis non ordinand.* Limitatur: Hæc intelligenda sunt, quamdiu servitus durat, & dominus non consentit, sive expressè. *cit. cap. 2.* sive tacitè, si servum ordinari sciat, & non contradicat. *can. si servus. 20. dist. 54.* Vel si intra annum à die scientiæ servum esse ordinatum illum non repetat. *cit. can. si servus.* Servus ordinatus domino ignorante vel contradicente validè quidem Ordinem suscepit, si tamen solum in minoribus Domino repetenti restituitur, & ab executione Ordinum deponitur. *can. ex antiquis. 9. can. frequens. 10. dist. 54. cap. 2. de serv. non ordinand. junct. gloss.* Sacerdos ordinatus absque consensu Domini ob reverentiam Sacerdotii in gradu suo permanet, peculii tamen amissione mulctatur, quod cedit Domino, si aliquid habet. *cit. can. ex antiquis.* Ordinans scienter servum invito Domino, servum quidem per ordinationem liberum facit, at tamen Domino duos alios servos atque idoneos dare debet. *can. si servus absente. 19. dist. 54.* Ad servos reducuntur liberti, qui manumissi Domino vel patrono suo adhuc ad quædam officia temporalia obligantur; "nam à servitio humano liber recedat, qui Divino amore districtiorem subire appetit servitutem." *can. fin. dist. 54.* Coloni originarii vel ad-

adscripti, qui terræ colendæ perpetuò sunt adscripti, Curiales, qui in quacunque seculari Curia in caulis sanguinum sunt ministri, demum Monachi, qui sine consensu Abbatis ordinari non possunt. *can. 1. dist. 58. cap. ad aures. 5. de tempor. ordinat.*

3tio. Vinculo civili ab Ordinibus excluduntur bigami. *cap. 1. & 2. de bigam. non ordinand. cap. unic. eod. in 6.* non ratione peccati, quod transiens ad secundas nuptias non commisit. *can. fin. dist. 26. can. aperiant. & seq. caus. 31. q. 1.* sed ratione defectus significationis; matrimonium enim carnale ad significandum matrimonium spirituale, quod Christus per incarnationem cum Ecclesia veluti cum Sponsa sua contraxit, institutum est, hoc unionis mysterium matrimonium bigami perfecte non significat, ideo à susceptione Ordinum in Ecclesia excluditur, etiam ab initio nascentis Ecclesiæ, ut videre est ex Canonibus Apostolorum, & *cap. fin. de bigamis non ordinand.*

4to demum vinculo Sacramentali matrimonii. Vir, qui de facto est in matrimonio absque licentia uxoris, vel non facto divortio ab uxore ob adulterium, ordinari prohibetur.

Quæres septimo. Quotuplex bigamia ab Ordinibus excludens? R. 3plex: Vera, interpretativa & similitudinaria. In bigamia vera & interpretativa solus summus Pontifex, in similitudinaria Episcopus dispensat. Ordinans bigamum sine dispensatione potestate ordinandi, & ordinatus executione Ordinis privantur.

1mo. Bigamia vera est in eo, qui cum

R.D. Schnorrenberg Instit. Jur. Can.

pluribus successivè contraxit, & consummavit matrimonium. *can. 4. & 5. dist. 26.* ita, ut, qui ante Baptismum uxorem habuit, & post Baptismum aliam duxit, sit bigamus, nec ordinari possit. *can. 1. 3. & 4. dist. 26. can. si quis viduam. dist. 34.* Baptismus enim tollit quidem crimina & provenientem inde irregularitatem, defectum tamen significationis ex divisione carnis per plura matrimonia successivè consummata non impedit, cum Christus sibi perpetuò unicam copulaverit Ecclesiam.

2do. Bigamia interpretativa est, quando verè non intercessit duplex matrimonium in eodem viro, sed interpretativè carnem suam vir divisit, quod in sequentibus est casibus: 1mo. Si vir contraxit cum una sola, & consummavit, quæ cum alio consummaverat matrimonium. *can. si quis viduam. 8. dist. 50. can. curandum. 9. dist. 34.* 2do. Si consummavit matrimonium cum ea, quæ ab alio per fornicationem corrupta. *can. maritum. 2. dist. 33.* 3tio. Si contraxit & consummavit cum virgine matrimonium, quam post commissum ab eadem adulterium cognovit. *can. si quis. can. si Laici. dist. 34.* Hujus bigamiæ ratio in hoc consistit, quòd sit unus cum ea, quæ carnem suam in plures divisit, ita, ut & ipse in plures divisisse censeatur, ubi non est facienda distinctio inter scientem & ignorantem, cum non agatur de vitio, quod causat voluntas, sed de significationis defectu, quam etiam ignorans patitur. 4to. Qui cum una contraxit & consummavit matrimonium validum, & cum alia ivalidum, vel cum duabus

T

de

de facto nulliter contraxit matrimonium. *cap. nuper. 4. de bigam. 5to.* Qui cum vidua vel corrupta nulliter contraxit, & consummavit matrimonium, quia propter affectum intentionis opere securo duorum fit interpretatio matrimoniorum.

3tio. Bigamia similitudinaria est, quando in Ordinibus sacris constitutus, vel voto solemniter Religionis astrictus cum aliqua etiam Virgine contrahit, & consummat matrimonium. *can. quotquot. 24. caus. 27. q. 1.* Ratio est; quia postquam per Ordinem sacrum vel votum solemniter spiritualiter & similitudinariè matrimonium cum Christo contraxit, dum cum alia matrimonium carnale contrahere & consummare attentat, adest duplicis similitudo matrimonii.

Quæres octavo. Qualis ad ordinationem requiritur titulus? R. Nullus ad aliquem sacrum Ordinem promoveri potest, nisi prius de titulo, unde commodè sustentari valeat, provisus fuerit. *Trident. Sess. 21. de reform. cap. 2.* Ubi præcipit ad sacros Ordines non esse promovendos, qui beneficium Ecclesiasticum, pensionem vel patrimonium, quod ad victum sibi honestè sufficiat, pacificè non possideant, vel ut addit S. Pius V. professionem in Religione approbata non fecerit. Ratio est: quia dedecet eos, qui Divino ministerio adscripti sunt, cum Ordinis dedecore mendicare, aut sordidum aliquem questum exercere. *Trid. l. c. can. Diaconi. 23. dist. 93.*

Quæres nono. Quale beneficium est titulus ordinationis? R. Id exprimit *Trident. loc. cit.* "Ne quis deinceps Clericus

"sæcularis, quamvis aliàs sit idoneus
"moribus, scientiâ & ætate, ad sacros
"Ordines promoveatur, nisi prius legi-
"timè constet, eum beneficium Eccle-
"siasticum, quod sibi ad victum honestè
"sufficiat, pacificè possidere. Id verò
"beneficium resignare non possit, nisi
"factâ mentione, quòd ad illius bene-
"ficii titulum sit promotus, neque ea re-
"signatio admittatur, nisi constito, quòd
"aliunde commodè vivere possit, & al-
"ter facta resignatio nulla sit." Debet
igitur beneficium 1mo esse sufficiens ad
victum honestè acquirendum juxta con-
suetudinè regionis, & ordinariè
Clericorum conditionem, hujus suffi-
cientiæ determinatio, cum non sit à jure
taxata, Episcopi relinquatur arbitrio, ut
declaravit S. Congregatio.

2do. *Pacificè possessum.* Pacificè posse-
dere dicitur, qui sine lite possidet, nul-
lamque patitur juris vel facti, in judicio
vel extra, controversiam. Ex hoc non
satis est: quòd ordinandus ad beneficium
per nominationem, præsentationem vel
electionem jus habeat, priusquam col-
latio, vel confirmatio, & successivè pos-
sessionis traditio subsequatur. *Gloss. in
can. Osius. 10. dist. 61.*

3tio. Actum ex beneficio fructus debet
posse percipere, ideoque quis promo-
veri non posset ad sacros Ordines Diaconatus & Subdiaconatus titulo beneficii,
cujus fructus lucrari non potest, nisi post
susceptum Sacerdotium, quia sic pro-
moveri multis modis à suscipiendo Sacer-
dotio impeditur, ac contra intentionem
S. Concilii ad mendicandum obligari pos-
set. *Pignat. tom. 5. cons. 77. n. 32. adfo-
ren.*

rens pro hac parte declarationem sacrae Congregationis. Oppositum sustinet Jordanus *lib. 3. tit. 6. n. 302.* etiam pro se adferens decretum S. Congregat.

4to. Debet esse beneficium perpetuum, adeoque Vicaria temporalis vel manuale beneficium non sufficit, ut probatur *ex cap. constitutus. 8. de filiis Presb. junct. gloss. verb. perpetuus.* Ex eadem ratione ordinari non permittitur, qui in Seminarium, Collegium vel Gymnasium adoptatus victum ibidem habet, si inde dimitti possit.

5to. Certos redditus habere debet; aliàs enim ordinatus certam sustentationem habere nequit. *Garz. p. 2. cap. 5. n. 111.* Quòd si cum beneficio vel patrimonio jungantur pitantiæ, eleëmofynæ, anniversaria, confraternitates & alia emolumenta, quæ ex celebratione Missarum, & exercitio sacrorum Ordinum, si ad eos promoveantur, percipere & lucrari possunt, quæ ad victum honestum sufficiant, S. Congregatio respondit: non posse promoveri, etiamsi Episcopus obliget se suppleturum, vel et si ex industria vel honesto labore lucrari posset, quod deficit, ut promovendus Musicus, juventutis instructor &c. esset, nihilominus ordinari prohibetur. Putat tamen Jordanus *loc. cit.* quòd quotidiana distributiones, quæ beneficiato dantur, insufficientiam tituli supplere possint; quamvis enim regulariter nomine fructuum non veniant, certæ tamen sunt, & possessorem seu participantem congruenter sustentare valent.

6to. Resignatio talis beneficii est invalida etiam in foro conscientia, nisi sit

expressum, quòd ad tale beneficium ordinatus, & acceptanti constet, quòd aliunde sit provisum resignanti.

Quæres decimo. Qualiter patrimonium vel pensio possit esse sufficiens ordinationis titulus? *Id quoque expressit Trident. loc. cit.* "Patrimonium verò vel pensioem obtinentes ordinari post hac non possint, nisi illi, quos Episcopus judicaverit assumendos pro necessitate vel commoditate Ecclesiarum suarum, eo quoque prius perspecto, patrimonium illud vel pensioem verè ab eis obtineri, taliaque esse, quæ eis ad vitam sustentandam satis sint, atque deinceps sine licentia Episcopi alienari, aut extingui vel remitti nullatenus possint, donec beneficium Ecclesiasticum sint adepti, vel aliunde habeant, unde vivere possint." Circa quæ notanda sunt sequentia:

1mo. Ad titulum patrimonii vel pensionis nemo simpliciter ordinari potest, sed tantum, si judicio Episcopi necessitas vel utilitas Ecclesie id suadeat, ideòque si ordinandus singularem doctrinam vel pietatem, quæ Ecclesie præ cæteris servare possit, non habeat, Episcopus habentem sufficiens patrimonium ab Ordinibus excludere potest.

2do. Nomine patrimonii comprehenditur, quidquid Clerico non solum ex bonis paternis, verum etiam undecunque obvenit, ita etiam intentioni Canonum & Tridentini satisfieri valet.

3tio. Patrimonium ab ordinando actum possideri debet; sicut enim ad hunc effectum non sufficit beneficium de futuro obtinendum, cujus spem v. g. Coadju-

tor habet, ita etiam, ut in spe futurae successione ordinari possit, patris vel propinquorum haud satis est opulentia.

4to. Assignatio patrimonii super rebus immobilibus, certis & determinatis fundari debet, ut cognosci possit, an ad congruam sustentationem sufficiant, quare minimè sufficeret, quòd quis obligaret se ad ministrandum Clerico, quidquid illi opus fuerit ad congruam sustentationem.

5to. Patrimonium per parentes eà conditione donatum, ut filius interim, dum aliud beneficium aliave bona ad congruam ejus sustentationem sufficientia acquirat, usumfructum habeat, est sufficiens. Item patrimonium super certis annuis & perpetuis censibus constitui potest, cum cautione, quòd si census redimerentur, pecunia ex decreto Judicis apud certas personas ad effectum reapplicandi deponatur.

6to. Pensio Ecclesiastica, quæ à Tridentino quidem separatim nominatur, in omnibus patrimonio parificatur, ut etiam pensio non Ecclesiastica super re vel bonis frugiferis in quantitate sufficiente fundata, si congruis temporibus illam exigere in pensionarii sit facultate.

7imo. Qualibet pensionis vel patrimonii, ad cujus titulum quis ordinatur, venditio, obligatio de vendendo, transactio, divisio, permutatio, in solum traditio, hypothecatio, & qualibet alienatio etiam latè dicta, invalida est, nisi ordinatus assecutus sit beneficium, vel bona, unde vivere possit, ac præterea interveniat licentia Episcopi, ut cognoscat, an res in patrimonii locum surro-

gata, pariformiter ut in beneficio ad congruam sustentationem sufficiens existat. *Jordanus cit. n. 343.*

Quæres undecimo. Qualiter professio Religiosa sit sufficiens ordinationis titulus? *re.* Quilibet in Religione professus sine titulo ad sacros Ordines promoveri potest. Ita S. Pius V. in constitutione, quæ incipit: *Romanus Pontifex.* Promajori securitate disponit Concilium Mediolanense Provinciale 5tum: Regulares titulo paupertatis ordinari possunt, sed jurent coram Episcopo se spontè professionem solemnem emisisse, vel ratam habuisse. Excipiuntur Religiosi Societatis JESU, qui ex privilegiis Gregorii XIII. & XIV. post vota simplicia, quæ emittere solent, ad sacros Ordines admitti possunt, cum veri sint Religiosi, hæc nondum emisissent professionem solemnem.

Quæres duodecimo. Quæ pænæ sine titulo ordinationum & ordinatorum? *re.* 1mo. Jure antiquo ordinati sine titulo erant ipso facto suspensi, & si in tali suspensione functioni Ordinum sese ingererent, irregulares. *can. neminem. can. Sanctorum. dist. 70.* Qui rigor per posteriores Canones remissus, juxta quos non sunt suspensi, sed taliter ordinatis per ordinantes vel eorum successores de sustentatione, donec beneficia consequantur, provideri debet. *cap. cum secundum. 16. de prebend. cap. accepimus. 13. de atar. & qualis.* Quin & Episcopus dans licentiam non habenti titulum, ut à quocunque ordinetur, ad sustentationem taliter ordinati obligatur per *cap. Si Episcopus. 37. de preber. d. in 6.* Pænæ antiquorum

quorum Canonum innovavit Tridentinum *Seff. 21. de reform. cap. 2.* Quam innovationem Pignatelli *rom. 5. cons. 77.* ita explicat: si quis ordinatus sine titulo beneficii, vel patrimonii, vel pensionis sciente Episcopo vel cum Episcopi culpa, innovata est pœna. *cap. cum secundum Apostolum.* Ut scilicet Episcopus teneatur ad alimenta, ipse verò ordinatus non sit suspensus, si autem ordinatus solus fuerit in culpa, v. g. finxit titulum, ipse ordinatus incurrit pœnam suspensionis, juxta *cit. can. Sanctorum. 70.*

2do. Religiosi non professi, vel non validè professi suscipientes Ordinem sacrum ipso facto pœnam suspensionis, ordinans verò pœnam suspensionis per annum à collatione talium Ordinum incurrunr, quòd si Religiosus sciat quidem suæ professionis invaliditatem, attamen contra eandem absque gravibus incommodis reclamare non audeat, atque ita ad suscipiendos sacros Ordines astringatur, hanc pœnam suspensionis non incurrit, ut declaravit S. Congreg. apud *Pign. cit. cons. 77.*

3tio. Si quis Ecclesiæ Rectorem rogavit, ut eum ad Ecclesiæ suæ titulum præsentaret, ut ordinari posset, firmiter promittens, nunquam in Ecclesia sua pe-

tere aliquam portionem, ad eum titulum ordinatus est suspensus, ita, ut in sic susceptis nec ministrare, nec ad superiores ascendere possit, donec cum eo dispensetur. *cap. si quis ordinaverit. 45. de simon.*

4to. Si quis aliquem ordinavit, vel ad Ordines ex officio præsentavit, promissionem vel juramentum suscipiens, quod super provisione sua non inquietabit eum, collator à collatione, præsentator ab executione Ordinum per triennium, & ordinatus absolutè ab Ordine cum tali fiduciario titulo suscepto, donec à Sede Apostolica dispensationem meruerint, sunt suspensi. *cit. cap. si quis ordinaverit.*

5to. Ordinatus paciscens taliter cum patre, donatore, vel alia persona obligata vel obliganda ad sustentationem ejus, ratione patrimonii se non illaturum molestias, & patrimonio non usurum, quamvis illicitè paciscatur, ac ipsum pactum ac juramentum juxta probabiliorrem sit nullum, suspensionem tamen non incurrit, nec pactum est simoniacum; pœnales enim dispositiones ad casum non expressum haud sunt extendendæ.

